

"Soča"

izlaja vsak petek o poldne in večja s priologama „Primores“ in „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošljana:

vse leto gld. 4:40,
pol leta 2:20,
četrt leta 1:10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavecem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročimo znižamo, ako se oglaša pri upravnosti.

„Primores“ izlaja vsakih 14 dñih ob enem z ravnimi (na par) „Sočnim“ številkami.

„Gospodarski List“ izlaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 strani. Kadars je petek praznik, izdejo listi že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo)

Svojim volilcem

Na svojem potovanju v tirolskih planinah nisem dobil iz domovine niti najmanjšega glasu o koraku gg. volilcem v prijaznih in meni zeló priljubljenih slovenskih trgih naše dežele, da so sklenili izvoliti mene za naslednika nepozabnemu rodušku gospodu notarju Josipu Ivančiču v deželnem zboru goriškem. Naznani gg. volilci in slavnemu našemu političnemu društvu „Sluga“ kot vrhognemu političnemu voditelju prejel sem še le danes ob svojem dohodu na Trbiž, kjer sem tudi že izvedel, da so me gg. volilci soglasno izvolili svojim deželnim poslancom.

Da so me volilci v naših lepih in vsekozi probujenih trgih takim svetnim načinom podčastili s svojim zaupanjem, poklanjam mi s tem čimou največjo čast, katero more dati prost in zaveden narod, to mi daje pogum, da radostno sprejmem to častno nalogu, katero bom skušal izvajevati po svojih skromnih močeh nestno in natanko, imajoč vselej pred očmi vsestranski blagovalec naroda, a blagodejni napredok naših prijaznih trgov ni bo kot narodovemu zastopniku v deželnem in državnemu zboru še posebno pri sreči.

To moje javno zagotovilo boli gg. volilcem najtrdnejše poročilo, da bom skušal ob vsaki priliki opravitičiti častno zaupanje, katero so stavili v mojo rasto. Jaz sam sem posestnik na slovenski zemlji, občujem vsak dan z našim kmetom in delavcem, poznam zategadel prav dobro, kaj nas vse skupaj teži in tlači, poznam težavo borbo našega dobrega ljudstva za vsakdanji kruh, in v dnó sreči me pečjo krivice, katere mora prenašati ta vrli in čerstvi narod na vseh poljih javnega in političkega življenja. Ako bom mogel s svojim delovanjem v družbi drugih gg. tovarišev pripomoci k temu, da se kakorkoli zboljšatako neveselo stanje našega slovenskega ljudstva v mestih, trgih in na deželi, takó mi bode to sladilo zavest, da sem po svojih močeh izvrševal dolžnosti narodovega zastopnika.

Zahvaljevaje svoje gg. volilce v naših zavednih trgih za izkazano mi častno zaupanje, bilježim se

z vsem spoštovanjem udan

Alfred grof Coronini-Cronberg
deželni in državni poslanec.

Na Trbižu (Koroško), dné 7. sept. 1893.

NOVO DRUŠTVO.

(Dopis iz Ljubljane.)

Napredek nas je ociven. Ozrimo se nazaj v dôbo, ko so domovino našo krile megle národné nezavednosti in náčinosti. Kako smo se povspeli od tedaj, koliko koristili naprav, koliko prepotrebnih društv ustanovili so nam požitovalni rodoljubi! Pologuna, a dosledno, stopano v kolo ostalih slovenskih bratov, ki so svoje národné delo priveli prej, ki so pa radi tega tudi dosti naprej. Ubožen narod smo, obrtniже imamo bore malo — in ako premislimo to, čndijo se moramo vstrajnosti naših mož, oni čndoviti vstrajnosti, ki nas je privela kljubu nedostatu sredstev na častno stopinjo, kojo zavzemamo domes. Ne tajé nas več, čndijo se nam in boj je se na s. Pokažite vi bahlati Nemci avstrijski v velikem svojem številu pri imenoma toliko duševnih velikanov, kolikor jih ima maloštivalni narod slovenski! Poglejte lep broj naših društv, naših listov — in recite se, da se narod ne zaveda, da nasa ne razume — slovenski. Družba sv. Mohorja — kje jo imate? Da, prne so časi inžni, ko se je nekako skrivnostno govorilo o Slovencih, iz lastne moži smo vstali k novemu življenju in z lastno možjo utrdimo se za bodočnost.

Revni smo, in ker se narod ne zaveda, je sveta dolžnost onih posameznih njegovih sinov, koje je specia le nekoliko obdarila z blagom posvetnimi, pripomoci po svoji moči k splošnemu nasemu napredku. In hvala Bogu, ni nam vstvaril Vsemogočni možlih sreč, sijanj vugled slovenske plemenitosti so zavodi, društva naša: „družba sv. Cirila in Metoda“ in zadnji čas vreden ji sodrug — „Radogoj“, dijasko podporno društvo.

Bije se boj po zgodni zemlji, koljemo se. Vroča sreca nam je vstvaril Bog, a tudi dushove prevroče.... Vedno žalostnejše pojave opažamo pri národnem delu. Národná požitovalnosť senci sedaj takorekoč samó na slov. napredujakila. Ni se davno, ko se je slov. naprednjaštvu ořitalo, da ima roké k sebi obrnjene. Kdo je obrekoval, spricuje izkaz darov „družbi sv. Cirila in Metoda“, svedeči „Radogoj“. Trudimo se, darujemo kolikor moremo, z žalostjo pa mislimo na to, kak bi bil lahko milega naroda slovenskega napredek, ako bi se naši zaslepjeni bratje potenčili, da bi bile besede kneza Bismarcka, ki jih je govoril svojim sobratom meseca avgusta t. l. tudi za nas resnične: „Wir sind wie ein Ehepaar, in stillen Zeiten zankt man sich wohlbüchtig, will aber ein Dritter sich darcin mischen, so fallen Mann und Frau einig aber ihn her!“ In tega „streljega“ imamo tudi mi, se vč, da pri nas ni fantom — Dve glavi imata.... Poznamo ga, — da bi ga skoro z združenimi močemi odbili.

Kot bratje vši združimo se,
Nevstrasti v krog vstopimo;
Le slege bratske ogenj vroč
Nam daje moč.

„Radogoj!“ Ali poznate jadno osodo slov. mladenica v tujini? Brez sredstev grejta, ondi bori se z življenjem, strada in — nurje glada. Samo dvoje prinese seboj v neznaní svet: tolažilno vero očetov, ki mu je zaslomba, da živi pošteno in iskreno ljubezen do domovine svoje, koji želi koristiti. In pripozajmo, mladeniči naši — tu mislim zlasti sinove našega revnega kmeta — nam na tujem ne delajo sramote, dasi so brez, zadostne podpore in dasi so skušnjava vsestranske. Res, da se jih nekaj pogubi, večina pa se

vrne v domovino, toda komaj zastavijo moči, pograbi jih v cvetju let, sredi delovanja — mrzli smrt. Takó je sel Jurčič, takó jih je šlo mnogo, mnogo. In kdo je kriv tega, kdo je odgovoren tudi za one, koji se pogube? Mi! Toda nebriznost je minula. Taki mladini koristili je naloga „Radogoj“, kojega je utrdila njegova in znanih rodoljubov dobreživost. Nabrali so že ustanovilne nad 23.000 krom. Slava jim!

Uprav železno voljo je moral imeti došlej slov. mladenici, ki je sel na vsečilisce. To žalostno stanje vsečilisce mladine pa je splašilo marsikoga, da ni krenil za svojim poklicem, tj. za kar je čutil prave moči in kamor ga je vleklo sreč. Kako nedostajajo sposobnih mož za razne javne službe je sedaj radi tega po naši domovini. Tujci zasedajo naša mesta! In kaj se to pravi — to ve pač vsak rodoljub. V žalostni tej dobi porodil se je „Radogoj“. Kdo bude tajil njegovo potrebo? Dvoje društv velikanskega vajnosti imamo Slovenci: „Družba sv. Cirila in Metoda“ in — „Radogoj“! Kranjski rodoljubi storili so svojo dolžnost, storje naj jo tudi v isti meri izvenkranjski. Saj je „Radogoj“ najpotrebnejše društvo za vse slovenske pokrajine. Ustanovnik plača 100 krom, lahko pa je pristopili tudi kot redni ali podporni član. Društvo prične, kakor čujemo, dajati podpore že letos. Ne bude pa dajalo nezmutnih svol, s katerimi ni nicesar pomagano s katerimi ne more ne živeti ne umreti, kakor nas uče žalostne skušnje. Pri obštem zboru dné 31. avg. t. l. sklenilo se je dajati podpore po 200 gl. na leto. Pač primerna podpora! V pogojih, kako se podpore bodo delile in druge določbe, govorovi poročilo v „Soči“ od dné 28. julija.

Obeni zbor bil je mnogobrojno obiskan. Predsednikom izvoljen je zasluni rodoljub Ivan Hribar, podpredsednikom ces. svetnik Ivan Murnik, odbornikom za Goriško pa dež. poslanec dr. Aleksij Rojic, ki pa izvolutne si sprejel radi svojih stanovskih opravil. Urednički zbor izvolil je dalje z navdušenjem častnemu članom očeta društva g. Jos. Gornup, g. Kalistra in milostnega biskupa Josipa Jurija Strossmayerja, kateri je, daruoč 200 krom, postal društvu prekrasno pismo, katero znani krogri prav sepo gledajo. Dvomimo pa, da bi posnemali vugled največjega jugoslovana....

Rodoljubi priskočimo na pomoč naši mladini. Ako podpiramo „Radogoj“ koristimo narodu podvojeno. Nihče, kdor se čuti Slovenc, nihče onih, ki so sami gledali ali poskusili bedo v mladosti, ne pozabi naj društva „Radogoj“! Potem se-le moglo bo društvo uspešno delovati, potem se-le dobri Slovenija novih, vrlih in značajnih bojnikov za sveto stvar. Kdor ljubi svojo domovino, temu boli dolžnost podpirati „Radogoj“! Delo je pričelo, nadaljuje se naj v vedno korist domovine, naroda našega. Ohramimo požitovalnost t. v. za „Radogoj“! Pustimo vse predsedke, & žimo cerkvi, kar je njenega, a tudi narodu, kar je narodovega. Za „družbo sv. Cirila in Metoda“ — za „Radogoj“! boli naše narodno gaslo, naš bojni klic. Bog je z nami, z našo pravljeno stvarjo in blagoslovji naš trud. Končimo z besedami odličnega služabnika kaloliške cerkve in zvestega sina naroda hrvaško-slovenskega Josipa Jurija Strossmayerja: „Naravnost oddobravam in blagoslavljam novo društvo „Radogoj“, ki bode slovenski mladeži nova podpora, da si poleg sv. vere pridobi vse one pogoje, kateri vodijo do prave proslete, prave svobode in pravega napredka.“ Dov.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Dalej).

Glavni blagajnik dr. J. Vošnjak poroča o denarnem stanju družbe za leto 1893.

Račun za VII. družbino leto 1892 kaže:

Dohodki:	gl. kr.
1. Doneski podružniki	6.114:96
2. Pokrovitelji	2.578:-
3. Pojpora sl. dež. zboru kranjskega	1.000:-
4. Podpora sl. mesta ljubljanskega	500:-
5. Darila in dohod zabav	2.964:73
6. Iz zapuščine dr. L. Čučka	2.122:55
7. Za prodane družbine knjigle *)	89:43
8. Obresti od naložene glavice	498:13
9. Vrneni dolg	100:-
Skupaj	15.862:80
Razvod	13.258:09
Pribitek	2.704:71
Saldo 31. decembra 1891	11.992:35
Saldo 31. decembra 1892	14.607:06

naloženo pri raznih slovenskih denarnih zavodih.

Troski gl. kr.

1. Za družbine šolske zavode:	
a) v Trstu, Rojnu in na Gredi	gld. 6249:47
b) v Gorici, Pevni, Podgori in Ločniku	2250:-
c) v Celji	320:- 8.819:47
2. Narodno šolstvo na Koroškem, Štajerskem, Kranjskem itd.	1.069:68
3. Za šolske zgradbe	200:-
4. Za dijaška podpora društva	150:-
5. Natisk, vezaanje in razpolavljanje družbinih knjig: „Junaki“ II. zv., „Ciglar in Vestnik“	1.205:37
6. Nagrade pisateljem	125:-
7. Nakup molitvenih in zabavnih knjig in učil	351:57
8. Podpore podružnicam	567:16
9. Tiskovine	98:10
10. Troski za dr. Čučko zapuščino in spomenik	337:85
11. Troski predsedstva, tajništa, poštne za glavno skupščino, koleki itd.	333:89
Skupaj	13.258:09

Stevilke za leto 1892 kažejo, da se slovenski narod čedalje bolj zaveda velike imenitnosti naše družbe ter jej priteka na pomoč z vedno obilnejšimi darovi. Dohodki, kateri so leta 1891 znašali 9.905 gl., 1890. leta je 7.500 gl., povzdržili so se na 15.962 gl. 80 kr., torej proti letu 1891 za 6.058 gl. in proti letu 1890 celo za 8.462 gl. več. Dohodki so se skoro v vseh točkah podvajali podružnice so doposjale 6.114 gl. (l. 1891 3.949 gl.), napredek, za katerega gre hvala poseljeno našim vrhnim ženskim podružnicam; pokroviteljev je pristopilo lepo število, z vplavanimi 2.578 gl. (l. 1891 1.374 gl.), darila in veselice so dale 2.946 gl. (l. 1891 1.334 gl.), volila, imenoma zapuščina dr. L. Čučkova 2.122 gl. (l. 1891 966 gl.).

Pomnoženi dohodki so omogočili vodstvu, da je obilježje vstrezo raznim željam in pospeševalo slovensko šolstvo ob jezikovnih me-

*) Faktično se je za knjige več skupilo, ta vysota izkazuje le tisti denar, ki je bil specificiran kot dohodek prodanih izvodov. Mnoge podružnice so pa za knjige poslale kar skupno v glavni vso.

jah. Koliko se je zabavnih in ponemših... knjig razdelilo, povedalo je že tajništvo. Največ stroškov je družba imela za slovenske niže zavode v Trstu z okolico in v Gorici z okolico. Za stirazredno ljudsko šolo pri sv. Jakobu v Trstu in za tri šolske vrtece v Trstu, Rojanu in Greti se je potrošilo 6249 gld. 47 kr., a goriske zavode 2250 gld. Najmanj stane družbo soški vrtec v Čeji, katerega oskrbujejo šolske sestre. Za l. 1892 izdane knjižnice „Junaki“, II. zv., „Ciglar“ in Vestnik je bilo stroškov 2.330 gld. Na dr. Črnkovičem grobu v Šent Iliju je družba postavila ličen grobni spominek z napisom: Dobrotniku hvaležna družba sv. Cirila in Metoda.

Vsi stroški so iznali 13.258 gld. 9 kr. (leta 1891 8556 gld.) Vendar je, ker so dohodki bili tako ugodni, ostal prebitek 2.704 gld. 71 kr. ter je družina gotovina kocem leta 1892 zasla 14.697 gld. 6 kr., ne vstevsi razna posojila, katera je družba dala občinam za zgradbe šolskih poslopij. Družba je, odkar deluje, nabrala 60.280 gld., izdala 45.583 gld., sicer skromne vsole, s katerimi se je pa vendar veliko doseglo. Živo zamenje, katero se kaže tudi letos za družbo — in tu moram s posebnim veseljem omenjati kronine darove, katerih je sam „Sl. Narod“ po prizadevanju urednika g. Nelli-ja nad 3000 nabral — je vodstvu porok, da hodi po pravem potu in mu daje pogum, da ra. Širja svoje delovanje posebno v obrambo slovenstva na Koroškem. Vodstvo se zanaša, da ga bo ves narod tudi zanaprej tako zdatno podpiral in mu omogocil še v obilnejši meri braniti narodnost in vero.

Skupščinarji z doborklici potrdijo blagajnikovo izvestje.

Vipavska železnica

(Konec)

Ko smo pozvedeli mnenja in želje ljudskih zastopov in sploh vseh merodajnih deležencev o načrtu nameravane železnice, zanimalo bi nas pozvedeti tudi, kako se je o njem izrazila pregledovalna komisija. A njena izjava smatra se do zdaj še kot uradna tajnost in ostane menda tako dolgo zakrita, dokler ne pride stvar v državnem zboru v javno razpravo. Vendar pa smemo po marsičem soditi, da je komisija načrt ugodno ocenila ter predlagala le take premembe, o katerih je bilo mnenje deležencev edino.

Presojevanje načrt treba se postavili na popolnoma nepristransko stališče ter zagovarjati tako črto, katera more pospeševati največ interesov ter ugajati kolikor možno celistni strani, za katero je železnica odločena. Če primerjamo n. pr. želje, ki so jih izazili zastopniki mirenske, vertovjanske in biljenske občine zastran železnične postaje, prideemo do naravnega sklepa, da sta projektanta najbolje pogodila, odkazavši postaji srediseno točko med imenovanimi občinami. Tega ne najdemo skoraj nikjer, da bi bile železnične postaje tik, ali celo sredi vasi; to bi bilo v marsikaterem oziru nadležno in lahko tudi nevarno. Postaja naj bo pristopna kolikor možno mnogim krajem in prav posebno obrtniškim podjetjem, katerim je potem na voljo dano, da si napravijo od svojih skladis po postaje lastne oskotirne železnice (Schleppbahnen).

Enako težavno kakor omenjenim občinam bilo bi vstreči željam riferberške in krasnih občin na eni strani, a podčavenskih na drugi ter v soglasje spraviti jih s težnjami obeh občin in vasi, katere leže v sredi med enim in drugimi. Riferberžani in somišljeniki bi radi, da bi se železnica potegnila od Rojicne pri Dornbergu preko Saksida, mimo Bizjakov do Birsov in potem skozi preserski brič do Kasovlja in trdē, da bi imela ta črta mnogo prednosti pred ono, katero nam kaže načrt, posebno pa to, da bi v prometno zvezo spravila sreč vinerodnih in sadjerodnih krajev cele gorisko-vipavske strani in da bi tako ugajala tudi največjemu delu komenskega kraja. Podčavenci pa zagovarjajo svojo črto preko gricov in više pod Čavnom, da bo veliko manj stala od one v nižavi, ker se bo manj potrosilo za zemljišča in ker odpadeta dva mosta, pa predor pri Rojicah, potem da popelje po bolj oblijdeni strani ter pride v več korist mnogobrojnim vasem od Oseka do Lokavca in da se lažej izvede mimo ceste na ravnost do Ajdovščine. Med Riferberžani in Podčavenci pa stoji Dornberžani, kateri se ve-

seljate srede ter se trdno oklepajo podnega načrta, kakoršen je, kajti nobeden drugi bi jim ne mogel bolje ugajati od tega. — In v takem položaju ni težko ugantiti, zakaj sta se projektanta odločila za črto ob Vipavi po sredi doline: Zato ker se najbolje sklada s pomenom dolinske železnice, je najravnša in, če prav preudarjam razmere, najpravilenša vsem. Oddaljenost od Rihemberga, Smarij Gabrijedo železnice je blizu enaka kakor do Črnič, Gojačevega, Vertovina, Kamenj in drugih podčavenskih občin, katere se vse lahko zvežejo s primerno razvrščenimi postajami v Dornbergu, pri Kodrovih in v velikih Žabljah.

Kar je zares nujno želiti in v čemur se zdražujejo mnenja in želje vseh deležnih občin je to, da se železnica od Bilj do Žabljev povsod odmakne s tistih pobrežnih zemljišč, katere so leto za leto razpostavljeni pogostim povodnjim in kder bi železnični zasip, naj bo preskrbljen s predori, kolikor hoče, vendar le še bolj pospeševal močvirnost najboljših mej in travnikov. To velja prav posebno za črto v mejah biljenske, bukovske in pervaska občine.

Tudi v tem se menda strinjajo želje vseh občin od Gorice do Ajdovščine, da bi bilo mogoče izvesti priležno progo mimo Ceste naravnost proti Ajdovščini. Minikor ne zavidamo neznamu kranjski občini Ustjane železnične zvezze. A v prvo omenjeni črto vidimo edino zanesljivo poroštvo, da ostane Ajdovščina trajno med glavnimi postajami nameravane železnice, naj se uže potem nadaljuje črta proti Logatcu ali proti Postojni. — Če se potegne železnica skozi Ustje, zgodil se pozneje tudi lahko dražače. — Obrtniški važnosti Ajdovščine z Lokavcem, tamoznjih vodnih sil, katere dopuščajo še ogromen obrtniški razvoj, ni izpustiti iz očij, ko se presoja ta zadeva. Zraven tega pa je jemati v postev tudi trnovski gozd v ozadji, kojega pridekti in izdelki prihajajoči od dol-otslike strani, dajejo mnogo blaga za železnični promet. Po vsem tem je smatral ajdovško postajo za najvažniso in ni nikakor dopustiti, da se prej ali pozneje potisne v stran, ali kakor pravi Nemec v zakljek.

Gоворiti bi nam bilo še o izjavi zastopnikov goriškega mesta in ob oni zastopnika goriske trgovske in obrtniške zbornice.

Toda gledé prve naj izrazimo samo svoje nade, da mesto nikakor ne odreče svoje podpore nameravanemu podjetju, kar hitro prejme od merodajne strani potrebna zagotovila, da bodo na novej železnici trajno zavarovani kupički in obrtniški interesi goriške občine in njenega prebivalstva, — druge pa niti ne jemljemo do zdaj se v postev, ker je znano, da trgovska in obrtniška zbornica ni s formalnim sklepom podelila gospodu Holzerju mandat kot njenemu zastopniku pri komisjskem ogledu. Njegova izjava torej ne more biti merodajna.

Tem važniša pa se nam kaže izjava prezvišenega gospoda deželnega glavarja, da so poklicani zastopniki naših dejavnih interesov na slovesen način proglašili primerjenost in koristnost podanega projekta. Zato pa naj zdaj tudi isti poklicani zastopniki ves svoj vpliv, vse svoje moči v to zastavijo, da se čim brže uresniči projekt v blagor vipsavski strani, v nedvomno korist goriškemu mestu in celo dejeli, katera je do zdaj gledé javnih komunikacij med vsemi avstrijskimi kronovinami največa sirota.

Hudi časi

Za nas Slovane na Primorskem nastopili so ludi časi, katere nam bo prestati; treba nam bo dokazati, da smo narod zaveden in odločen in da bomo znali prebiti sedanje skušnjave, ki hočejo uničiti naše dosedanje dobro imé.

Kdor opazuje naš domaći položaj v zadnjih 25 letih, spoznal je, da so se razmere v prav važnih uprašanjih zasukale uprav obratno. Pred leti so visoki in uplivni kregi gledali s prijaznim očesom slovansko gibanje pri nas na jugu; mi Slovenci in Hrvatje smo veljali kot jedini zanesljivi, vladarju in državi zvest varnih južnih mej. Visoki in uplivni kregi so celo očitno izrekli, da treba podpirati slovanski živelj ob južno zahodnih mejah, katere imajo le v slovanskem prebivalstvu zvestega branitelja.

Koliko časa je pihljala taka blagodejna sapa, je znano. Le prekmalu je začela pre-

vladati doba, ko so isti prej nam prijazni krog začeli če dalje bolj pomežkovati z nasprotniki. Vsa važnejša mesta v deželi zasedli so možje, ki niso znali našega jezika, niso poznali ali pa ne hoteli poznati naših pravčenih in zakonitih teženj, a sreč — sreč je bilo v nasprotnem taborju.

In takó možje niso govorili dobrega o nas; skrbeli so celo za to, da smo prišli v jako slab glas v tistih krogih, ki so bili uverjeni po premnogih d-janskih dokazih, da smo državi in cesarju udano ljudstvo.

Nasi nasprotniki se dosegli svoj namen: Slovenci in Hrvatje smo dandanes počrnjeni kot državi nevarni — panšlavisti, Italijani pa so tisti živelj, na katerem slovene južno-zahodni stebri avstrijske države; zato treba zavirati Slovane v njihovem narodnem razvitu, Italijane pa podpirati na školo na Slovanov. Italijanska irredenta zdi se nekem krogom le „babav“, ki je na sredi votel, okoli krajev pa ga nič ni; zato je strah pred njo nepotreben. Pač pa se je treba batiti „slovenske irredente“, ki je državi nevarna.

Takó daleč je dozorel sad večletnega neprestanega obrekovanja! Nasprotniki nasi so v obilni meri dosegli svoj zlobni namen.

A vse to našim nasprotnikom se ne zadošča. Ko so nas že zadostno počrnili, da smo državi nevarni in nezanesljiv živelj, hoteli nas razkrivati tudi za barbarje z živinskemu naravo in z divjaškim instinktom, hoteli nas sploh razupiti za nemuren živelj, nevaren javnemu miru in redu.

Kakó so naši nasprotniki začeli izvrsavati ostuden posel takih peklenkih obrekovalcev, vidimo zlasti zadnje dni. Kar na suhem si izmislijo grozovite novice o zavratnih napadih na „mirne“ Italijane. Ako treba kaj dokazati, takoj imajo pri roki dosti prič, ki sicer ne verujejo ne v Boga ne v hudiča, vendar prisegajo „Bogi vsega močnemu in vsevedočenemu“, da bodo govorili le čisto in suho resnico.

Cele tolpe goriških luhonov podle se po okolici, komaj pričakujov, da bi se kak Slovenec le toliko spozabil, da bi jih le ostro pogledal, kajti oster pogled so že pogoslo — celo pred sodišči — zaznamovali za „provokacijo“. Celo slovenski „živijo“ je tem ljudem že „provokacija“, naz „Naprek“ pa skoro že veleizdajška pesem. — Ti ljudje začajajo namenoma v okolico, da bi mogli pozneje lagati.

Naše krotko in mirno ljudstvo ima vsled takih odnosajev prav hude skušnjave. Nasprotni pobalni pridejo med Slovence, vedejo se tamkaj, kakor bi bili doli kje v Toskani, popevajo svoje izzivajoče pesmi, proti Slovenem obnašajo se žaljivo, govoré porogljivo o rečeh, ki so vsakemu Slovencu spleteli, pogosto kar naravnost izzivajo — a Bog ne daj, da se kak Slovenec zgane: takoj razkrice po vsem svetu grozovito novice o novem „napadu“ na mirne Italijane.

Neki dan so skozi Solkan peli znano hujskajoče pesem „Nella patria di Favetti“ no se parla che italiano, a ni se jim nič zgodilo. Pretekli teden so goriški luhončiči razsajali celo v Kanalu.

V zadnjem „Soči“ za deželo smo povedali, kakó so si izmislijo grozovit napad na gospoda Bayera, kojo so Slovenci vso razmesarili: pogledali so celo, da to gospod zdravi dr. Pontoni — Vse to je suha laž; gospoda Bayer živi na planini Jelovca pri Radovljici, 1300m, visoko; pa tudi kaka druga gospa ni bila napadena. In ta vest kroži po vsem svetu in spričejo o surovosti med Slovenci.

Ta teden so si izmislijo drugo. „Corriere“ in „Eco“ sta vedela povedati, da so nekoji Italijani na prodni pri Soči našli iz malih okroglih kamenčkov napis: „Preklesti italiani“. Da, a kdo ga je napravil? Če treba tisti, ki so prinesli to novoč v Gorico. Pravijo celo, da napis se je glasil: „Preeleti italiani“. Slovenec tega ni storil!

In takó obrekajojo in lažejo, a mi Slovenci smo brez obrambe. Obrekovanje vrsi se namenoma in po nekakem načrtu. Zdi se, da obrekovalci dobro vedo, zakaj takó deklajajo, kajti podporo imajo celo tam, kjer bi bilo pričakovati vse druge, prej nego odobrovanje takih škandaloznih odnosajev.

Stvar je jasna! Slovenci smo že dosti počrnjeni kot panšlavisti, a zdaj nas treba razkrivati se za divjake, katere more ukrotiti le železna roka, le bodalo in železje. Eno najnovejši položaj Slovencev ob laški meji!

Toda mi se takih neznoznih razmer ne plašim! Slovenci, ohranimo mirno krv ter zaupajmo v Boga in lastno moč. Prestali smo že hude čase, prestanemo tudi te.

Naj pride se sila peklenka, Ne vniči slovenski zarod!

Domače in razne novice.

Izjava. — Ko je tiskar Obizzi srečno pregnal naša lista iz svoje tiskarne in pripravil nas s tem do odločilnega koraka, da smo se postavili na samostalne noge, uvidel je, kakó koristen je bil naš list njegovemu žepu; zato si želi na drug način nadomestiti izgubo. Združil se je z Gašparjem Likarjem — ki je že l. 1891, utekel od Obizzija v Hiljarjanško tiskarno iz popolnoma enakih uzrokov, kakor zdaj „Soča“ in „Primorci“, — in zarela sta sejati „Neslogo“, iz katere naj bi sijala Slovenec „narodna politična pošteno“.

Veljavni možje v Gorici in z dežele so nas nujno prosili, naj s temo možemo ne začenimo prav nikake polemike, kajti slaba stvar, katero vrhe teguše strahovito slabo in v škandaloznem jeziku zagovarja, razpadne sama na sebi. — Ta nasvet bomo za zdaj ubogali, a če se pokaze potreba, govorili bomo jasno in brez ovinkov, da bo strmel tudi ostali slovenski svet, ki teh dveh možakov se ne pozna, kdo in kaj sta junaka, ki hočeta kri prelivati za „narodno politično poštenost“.

Tiskar in urednik Obizzi je gotovo umrum med slovenskimi uredniki; on hoče visoko dvigati zastavo „narodne politične poštenosti“ — a svoje sinove posiljati v lasko sole. O svojej poštenosti pa je podal dokaz takoj s prvo številko, katero je razposlal z našimi nastovi, katere je naru zmaknil že mesec januarja, ker jo že takrat vedel, kaj stori, ko pojde „Soča“ iz njegove tiskarne.

In s takimi poštenjakovi se ne bomo prepirali o „narodni politični poštenosti“. Obizzi in Likar gresta naj prej par let v četrti razred ludske šole, ondi naj pridno premevala vsaj početko slovenske slovincie, nancita naj se vsaj za silo logiski misli — in potem naj se drzeta priti pred slovensko občinstvo, s kakim listom, s katerim bi se utegnili razgovarjati o „narodni politični poštenosti“. Da imata pa do slovenskega občinstva takoj škandalozno blago, proti temu moramo najodločneje protestovati. Dostajavimo se, da teh dveh mož se oklepajo Cerinovi somišljenci, ker upajo, zasejati „Neslogo“, v sirske narodove vrste in takó loviti ribe v motni vodi. In to je tudi „narodna politična poštenost.“

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ nene zavode so dalje dosli sledeni darovi:

Neutrudni nabiratelj g. Alojzij Makovec v Brjah poslal nam je že zopet 10 gld. 60 kr., katere je nabral pri dveh prilikah, namreč 10 gld. pri banketu 20. av. v Rihembergu, 60 kr. pa pri kozareu piva v Lokavcu. — Trnovski krokarji 2 K + S + 2 L 4 gld. 05 kr. — Pri veseli družbi na Trnovem nabrali 3 gld. 24 kr. — Gospod Fran in njegovi gostje na Trnovem 4 gld. 03 kr. — Gospod Filip Kante v Banjaluki (Bosna) nabral v veseli slovenski družbi 2 gld. — Gosp. Šim. Rožane v Gorici 2 gld. — Gosp. dr. J. Jakopič 2 gld. — M. P. v G. 2 gld. — Gosp. Anton Koren 1 gld. — Gosp. notar Josip Kavčič 1 gld. — M. R. v P. 2 gld. — Gosp. Fran Sivec v G. 2 gld. — Prijatelji naše mladine 5 kron. — Gosp. Ljudevik Premrou v Gorici 2 kroni. — Fran Saksida pri Saksidih 1 krono.

Za otroški vrtec v Pevni daroval je g. dr. P. na Dumaju 3 gld.

Za družbo sv. C. in M. so darovali: Gospod Josip Muha iz Lokvi 1 prvo kruno. — Gosp. Gabrijel Devetak v Kobarišu 1 kruno. — Gosp. Jož. Močnik, trgovec na Kneži, 1 kruno. — Gospa baronica Basilli iz Solkana darovala je za prihodnjo božičnico že meseca marca 6 parov nogavic. — Iz Čepovana došlo je 70 kr. — Gospodina iz Bilj zadnji dan meseca zadnjo kruno in zadnja dva novčica.

Ker radodarni doneski dohajajo po raznih potekih in osebah, utegne se pripetiti, da se marsikdaj kaj pozabi ali spregleda. V takih slučajih prosimo gg. dobrotnike, da bi se blagovili takoj oglašili.

Naznanilo. — Solsko leto 1893.-1894. začne se na tukajnjem c. kr. izobraževališču za učiteljice 16. septembra ob 8. uri s sveto mašo in prizivom svetega duha; enako na obedeh vadnicah.

Na dekliški vadnici se bodo upisovali učenke za I. razred slovenskega in laškega oddelka 14. septembra od 9. do 12. dopoldne v ravnateljevi pisarni; v vse druge razrede se letos učenke ne sprejemajo. Učenke I. razreda pridejo z očetom ali materjo ali pa namestnikom, prinesejo s seboj krstni ali rojstni list. One učenke, ki so že do zdaj hodili v kateri razred te sole, oglašajo se pri deličnih učiteljicah 13. septembra od 8. do 12. dopoldne in izroče zadnje „šolsko sporočilo“. Vsaka učenka, ki se tega dne ne oglaši, smatra se, da je izstopila iz te sole.

Na c. kr. deški vadnici se bodo 13. in 14. septembra vpisovali samo učenci za I. razred obbeh oddelkov in pa vsi tisti, ki so že do zdaj hodili v kateri razred te sole; dne 15. in 16. septembra pa se bodo izpravevali in sprejemali samo tisti, ki koderbodi želijo prvič vstopiti ali v II., III. ali pa v IV. razred te vadnice. Učenci I. razreda prinesejo s seboj tudi krstni list. Vsak učenec pridi z očetom ali materjo ali pa namestnikom, ter izroči svoje zadnje „šolsko sporočilo“ ako je hodil v katerokoli solo. Vsak tudi, ki bi ne mogel placati šolnine, ki znaša 2 gld. 50 kr. za vsako polletje in da se ni oprosen, podaj prosnjo z ubožnjim listom, ki ni več kol leto star, in ki mora natančno razložiti stanje in premoženje proslječevih roditeljev in potrjen biti po županu in mašniku dotičnega kraja.

Učenke, ki želijo biti vsprejete v c. kr. izobraževališče za učiteljice, se vpisujejo 15. septembra od 9. do 12. dopoldne. Seboj prinesejo: Krstni ali rojstni list, zadnje šolsko sporočilo in spričevalo uradnega zdravnika, da je popolnoma zdrava.

Ponavljavne preskušnje začnjo se 16. septembra po sveti masi, sprejemne preskušnje pa 18. septembra ob 8. uri.

Redno podnevanje na objedvih vadnicah začne 18. septembra ob 8. uri zjutraj, na izobraževališču pa precej, ko končajo sprejemne preskušnje.

Ravnateljstvo c. kr. izobraževališča za učiteljice.

V Gorici, 2. septembra 1893.

(To naznamo je zadnjie izostalo vseledi, kako najube nam zamenjave rokopisov. Naši titateli so ga morski pogresali, zato jeke obžalujemo ta slučaj. Urednistvo)

Statistični razkaz c. kr. izobraževališča za učiteljice ter c. kr. deške in dekliške vadnice v minulem šolskem letu 1892/93.

Začetkom šolskega leta vsprejelo se je bilo a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice v slovenski oddelki 79, italijanski 102 učenek; b) na deski čveterorazredno vsporedno vadnico v slovenski oddelki 297, v italijanski 234 učencev; c) na dekliški peterorazredno vadnico 272 učenek. Mej letom vstopilo a) na deski čveterorazredno vsporedno vadnico v slovenski oddelki vstopilo je 5 učencev, v italijanski vstopili so 4 učenek; b) na dekliški peterorazredno vadnico vstopile so 3 učenke. Mej letom je umrl na deski čveterorazrednu vsporedni vadnici v slovenskem oddelku 1, v italijanskem tudi 1 učenec. Mej letom izstopila je a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice v slovenskem oddelku 1 učenka, v italijanskem izstopile so tri učenke; b) na deski čveterorazredni vsporedni vadnici v slovenskem oddelku izstopilo je 46, v italijanskem 23 učencev; c) na dekliški peterorazredni vadnici izstopilo je 19 učenek. Koncem šolskega leta ostalo je a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice v slovenskem oddelku 78, v italijanskem 99 učenek; b) na deski čveterorazredni vsporedni vadnici ostalo je v slovenskem oddelku 255, v italijanskem 214 učencev; c) na dekliški peterorazredni vadnici ostalo je 256 učenek. V visji tečaj ali razred prestopilo je a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice in sicer z odliko v slovenskem oddelku 13, v italijanskem 18 učenek, sposobnih bilo je v slovenskem oddelku 49, v italijanskem 74 učenek, nesposobnih pa v slovenskem oddelku 5, v italijanskem 5 učenek; b) na deski čveterorazredni vsporedni vadnici bilo je sposobnih v slovenskem oddelku 194, v italijanskem 189 učencev, nesposobnih v slovenskem oddelku 61, v italijanskem 19 učenek; c) na dekliški peterorazredni vadnici bilo je sposobnih 208, nesposobnih 44 učenek. Ponavljali izpit po počitničah sme delači na c. kr. izobraževališču za učiteljice v slovenskem oddelku 5, v italijanskem 5 učenek. Radi bolezni ni bilo klasifikovanih a) na deski vadnici v italijanskem oddelku 6 učencev; b) na dekliški vadnici 4 učenke. Po veri bilo je a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice

katoliške vere v slovenskem oddelku 78, v italijanskem 98 gojenk, izraelitske vere bila je r.a. katoliške vere v slovenskem oddelku 255, v italijanskem 207 učencev, izraelitske vere bili so v italijanskem oddelku 4 učenci, evangelsko-augsburške v italijanskem oddelku 3; c) na dekliški vadnici bilo je katoliške vere 244, izraelitske 8 učenek, evangelsko-augsburške bile so 4 učenke. Po materinskem jeziku, bilo je a) na c. kr. izobraževališče za učiteljice 72 Slovensk, 93 Italijank, 3 Hrvatice, zraven v slovenskem oddelku 2, v italijanskem 4 Nemci, c.) na dekliški vadnici bilo je 88 Slovensk, 126 Italijank, 41 Nemkinj.

Ponka za gluheneme vdeleževalo se je in napravilo izpit 7 Slovensk, 12 Italijank. Za vrnitarice napravile so izpit a) izmed tukajsnjih gojenk 3 Slovenske, b) izmed zunanjih gojenk 3 Slovenske, 11 Italijank in 2 Nemki. Za eno leto pala je 1 Slovenska in 2 Italijanki; za dva meseca pa 2 Italijanki. Zunanji gojenk napravile so izpit za ročna dela 3 Slovenske, 10 Italijank, 2 Nemki in pa 1 Hrvatice.

Na Slapu pri Vipavi je bil 10. septembra t. l. osnoval shod posojilnic. Načelnikom je bil izvoljen g. Franc Puntuh učitelj in tajnik „Prve Vipavske sadjske zadruge“. Za ustanovitev te posojilnice stekel si je mnogo zaslug velezaslužni državni poslanec dr. Andrej Ferjančič. Želel je, da bi vsi za narod vneti narodnjaki podpirali ta prepotrebni narodni zavod in ga nej priprustum ljudstvom toplo priporočali.

Utok. — V tork je bil odpisan v Trst siedeči utok:

Velešlavni c. kr. deželni šolski svet!

Visokorodni gospod Alfred grof Goranini in podpisance ter drugi davkoplatačevalci podali smo 5. julija t. l. utok proti sklepnu mestnega starčinstva goriskega z dne 22. julija t. l. da bi se mestna petrazredna ljudska šola v prehodu Edling razširila še za en razred, dvorazredna šola pri sv. Roku tudi za en razred, in da bi se ustanovili še dve novi soli v ulici Cipressi in Porto Isonzo.

Dasi ta utok se ni rešen, vendar je mestni šolski svet z razglasom št. 6269 izdal oklic, s katerim naznana, da se otvorijo z novim šolskim letom vsi oni šolski razredi oziroma nove sole, proti kat im smo podali utok, s katerim smo neoporečno dokazali, da so tiste nove sole v Gorici nepotrebne, dočim se mestni zastop s skrajno brezobzirnostjo upira ustanovitvi takih šol, katere zahteva šolski zakon in katerih neizogibna potreba je očitna in tudi dokazana.

Ker visokorodnega gospoda Alfreda grofa Coroninija ni v Gorici, takó se kot drugi podpisane pritožujem jaz proti takemu ravnanju mestnega šolskega sveta in prosim:

1. Velešlavni c. kr. deželni šolski svet naj blagovoli prepovedati otvoritev novih šolskih razredov in šol, proti katerim je bil podan utok z dnem 5. julija t. l.

2. Ako je pa ta utok rešen v zmislu Slovencem skrajno neprijaznega mestnega zastopa goriskega, prosim, naj se pospeši uročitev, kajti proti nezakonitemu razširjevanju laskih šol, ki imajo vršiti nalogu polaževanja slovenskega življa v Gorici, pritožimo se na višje mesto in pojedemo iskat pravice do zadnje instance. Ako mestni zastop nima denarja za take sole, ki so neobhodno potrebne in v zakonu utemeljene, bomo se davkoplatačevalci do skrajne meje protivili novim bremenom, ki se nam hoté naložiti za očitno nepotrebne sole.

V Gorici, 11. septembra 1893.

ANDREJ GABRŠČEK,
urednik in tiskar

CITATELJEM. -- Vse druge novice, goriske, triške, razgled po svetu, itd. ter več člankov nahaja se v priložen 19. št. „Primorje“, ki je izšel v podvajeni obliki.

Zahvala.

Najglobokeje ganjeni zaradi vsestranskega sočutja, katero se nam je izkazovalo ob smrti naše nepozabne matere, tašče in stare matere

Josipine udove Jakopič
roj. Juvančič,

kakor tudi za mnogoštevilno udeležbo pri pogrebu, izreka najsršnejšo zahvalo

žalostna redhina

V Gorici, 9. sept. 1893.

Ganz seid. bedruckte Fourlards 85 kr.
bis fl. 3.63 p. Met. — (ca. 450 versch. Dispositi).
— sowie schwarze, weisse und farbige
Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11,65 per Meter
— glatt, gestreift, karriert, gemusterter, Damast etc.
(ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben,
Bessins etc.) porto- und zollfrei. Postkarten 5 kr.
Porto nach der Schweiz. Seiden-Fabrik G.
Henneberg (k. u. k. Hoff), Zürich.

Slovenska uradniška družina
sprejme na stanovanje in hrano dva dijaka
ali dve preparandini iz dobre hiše. — Stanovanje je sredi mesta; glasovir na razpolago.
Pogoji se proizvedo pri urednistvu „Soče“.

JOS. KRAVAGNA
veletržec z vinom in žganjami v
Ptuju (Pettau) na Štajerskem
prodaja:
pravi slivovec iz leta 1892. po 42 gld. hekil.
staršega 53 .
pravi tropinovec iz leta 1892 38 .
staršega 41 .
pravi brinjevec 58 .
vino (lastni pridelek) 18 .
Daleje ima bogato zalogo vina na izbiro, cenejo
in dražje, a tudi buteljke raznih vrst.

V prijazen ozirom!

Kdo hoče varčiti, zdravje pospeševati in dobro kavo pitи kupi naj edino pravo

KNEIPP-OVO — SLADNO KAVO,
v rdečih štrivoglatih zagajih z tako podobo, katera daje s

pristno Ölz-ovo kavo,

priznamen najboljšim primesilom, zdravje in redilno pijača
Naša pristna Kneippova sladna kava in prava Ölzova niste popol
uprani in nimata v sebi hrusk, pose, gnilih smokov ali strupa, ampak se izde
ljueta na poseben način, da se moreta prizpravlji zdravju in bolnim ljudem.

Bobova kava prevč drži in ni redilna.
Prošnja in svarilo. — Zaradi ponarejanj, fališčalki in slabih
fabrikator, zlasti sladna kava v znenih, — eni prodajajo le užan pivni slad,
treći kmunicno prizpravljen slad s črnimi zrini, zoper drugi užan indijski jedrenj,
zabele naj vsakdo pri kupovanju prava Kneippova sladno kavo v voloshi
trijoli latih paketih s **ponvico**. Ölzova kava (rdeč, okrog paketi z bolim pa
son) nosi naše ime in varstveno znakno **ponvey**. V kraju, kjer se, naši l
dki ne prodajajo, pošljamo jih načenje po pošti.

Privaten zavod

za dečke, ki bodo obiskovali javne sole, odpre se v

GORICI začetkom 1893-94.

pod vodstvom stolnega vikarija.

Za stanovanje, hrano in nadzorstvo bo znakala mesecina 15 gld.

SI. 550

Razpis učiteljskih služb

V Tolminskem šolskem okraju so na
meniti slednje službe:

1. mesto potovalnega učitelja na Reki
Police;

2. mesto podučitelja na trorazrednici v
Cerknem in štirirazrednici v Boveči;

3. mesto učitelja ali podučitelja na pod
družnici na Žagi.

Dohodki so določeni v deželnih postu
val: 10. marca 1870 in 4. marca 1879. Po
tovarni učitelj vdobiva še na potni letnih
100 gl. in podučitelji 50 gl. osebne doklade.

Prosjeje s postavnimi spričevali, pro
silec iz drugega okraja tudi z zdravniškim
spričevalom je vložiti potem c. k. okrajne
šolske oblastnije v 6 tednih od razglasa v
„Osservatore Triestino“.

C. K. okrajni šolski svet v

Toiminu dne 5. septembra 1893

Predsednik:

MARENZI.

Ivan Druša

na Travniku, ima bogato
zalogovo vsakovrstnega usnja
ter raznega orodja in potrebit
v razpolago časopisov v raz
nem slovenskih jezikih.

Za obilen obisk po priporoči
Anton Šorli, kavarnar

SI. 550

Ivan Reja

krumar „Alia Colomba“ za
veliko vojašnico na des
nem voglu v ulici Mo
reli, toči domača vina in
ljubljani, ob vogalu Be
seljeve ceste št. 41 in lastni
čilici in filijali: Slonove
ulice št. 10-12.

Ad. Hauptmann

tovarnar oljnatih barv, hr
neže, lakov in kleja v
ljubljani, ob vogalu Be
seljeve ceste št. 41 in lastni
čilici in filijali: Slonove
ulice št. 10-12.

Ant. Zagorjan

v Zvezdi v ljubljani (v
hiši „Matice Slovenske“)
ima prodajalnico šolskih
in drugih kajig ter vseh
šolskih in pisarniških po
trebščin.

Ivan Kavčič

veletržec v Kormu ima
zalogovo Steinfeldskega
Piva, v sodkih in ste
klenicah ter žita, moke in
otrobij.

Franc Jakil

na sredji Rastela št. 9
ima založnico usnja, ka
tero prodaja na drobno
in na debelo.

Peter Birsa

gostilnica pri veliki cer
kvi (Gore Caravaggio) št.
4) priporoča sl. občinstvu
izborna domača vina, ved
no dobro sveže pivo, do
mačo kuhinjo; postrežba
točna.

Ivan Pečenko

veletržec z vinom (na de
belo v Vrtni ulici št. 8
(poleg ljudskega vrta na
desao) prodaja nad 56 lit
rov po najnižji cenah
pristna bela in črna vina,
in sicer: vrapčava, furlan
ska. — Zagotavlja dobro,
pristno blago, točno po
strežbo in nizke cene.

Anton Fon

Zahvala.

Vsim preč. gg. duhovnikom, posebno veleč. monsignoru Josipu dr. Gabrijeviču, vsim gg. uradnikom Komenskim, blagorodnemu gospodu voditelju c. kr. okrajnega glavarstva v Sežani; slavnemu Konenskemu župantru, naročnemu učiteljstvu v Komnu, starim in novim pevcom itd. pevkinjam, zastopnikom Selrejske fare, vsim sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so s svojo vedežbo pri pogrebu ali pa z svojim sožaljem nana hujšali bolest v prehudi nesreči, ko so umrli naš veleč. gospod

Dolf Harmel,

dekan v Komnu.

klide tim potom iz dna srca: milostivi Bog Vam povrn!

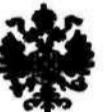
V Idriji, 7. septembra 1893.

Zahajoca rodbina.

HARTEL.

Ustanovil I. 1767. Johann Jakob Samassa.

Ces. in kralj.

dvorni zvonar

ALBERT SAMASSA v Ljubljani

Harmon. in melodični glasovi

z izborno pripravo za zvonjenje. Zvonore do 40 centov more zvoniti en sam mož. Čista korina s srebrnobelo bliščo Močan čist glas.

Garancija pet let.

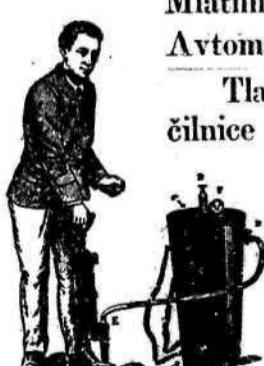
Cerkvene priprave iz masivnega brona; svečeniki, lustri, svetilke, altarni križi, kanonske tablice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe ograde pri studencih, ventilii itd.

Občine in požarne brambe dobe naročila tudi na obroke.

Ceniki brezplačno! Štiri častne medalje.
21 svinj.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

Matičnice, čistilni mlini za žito, slamoreznice. Avtomatični aparati proti peronospori.

Tlačilnica za grozdje in olive. Tlačilnice za šadje, aparati za kletarstvo.

Pumpe za vse svrhe in v obče
vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in
moštarstvo v najraznovrstnejših
najboljših uredbah
prodaja

Ign. Heller, Dunaj

2/ Praterstrasse Nr. 78

CENE ZOPET ZNIŽANE

Prekupec dobe izdaten popust.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franko.

Prekupec dobe izdaten popust.

Prekupec dobe izdaten popust.

Potrebna za
Kathreiner-jeva

z okusom prave kave. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo uživanje čiste ali pa pomešane prave kave ter pripravljati še veliko **okusnejša** in pri tem **zdravejše** ter **redilniša** kava. **Nepresegljivo** kot peimes k pravi kavi. **Jako pripomisljivo** za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejenj** treba se je skrbno **ogibati**. — $\frac{1}{2}$ kilo po 35 ke. **Dobiva se povsod**.

Edino pravo v belih paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvenaznamka.

Moč in učinek

jedino pristnega angleškega
Čudotvornega balzama.

Jedino mesto, kjer se proizvaja in ga je moči dobiti je lekarna „pri angelju varuhu“

A. Thierry-ja v Pregradi, Hrvatska

To balzam se rabi v sanje in se tudi ponuja. On je: 1. Ne-prekošeno zdravilo pri vseh plučnih bolezni na prsih, ublažuje katar, ustavlja izmetavanje, leči bolestni kašelj in celo zastarete take bolezni. 2. Izvrsto deluje pri vnetju na vrata, hripatosti itd. 3. Prežene korenito vsake narunce. 4. Leči vsake bolezni na jetrih na želudcu in v črevih, osoliha želodčni kr. Skrpanje in trganje v želudcu. 5. Vzame lederine in lesni zlate žilo in žuljeve. 6. Deluje kot medilo in čistilo krv in obistj, prežene težkomilnost in melankolijo in pozivlja tek in prehato. 7. Služi izvrsto pri zobohrbu, vobil zolebi in zndebljavi in vseh zolnih in zdravih boleznih. 8. Dobro sredstvo proti ravnici, trakuliju in pri ležasti. Je tako tudi dobro sredstvo za vse rane, stare in sveže, morge, uzen, možolje bradavice, **opekline**, zmrzne ude, kraške, najbolj preskuseno in najbolj reaino, pri tem pa na joceneje splošnoljudsko domače zdravilo proti večini notranjih in zunanjih bolezni.

zmrzne ude, kraške, najbolj preskuseno in najbolj reaino, pri tem pa na joceneje splošnoljudsko domače zdravilo proti večini notranjih in zunanjih bolezni.

garce in prisile, razokane in hrapave roke, prežene plavoljno, sumenje, trganje, protut, bol v uših itd., kar je vse natanko pogovorno v navodu o porabi. 10. Domäce sredstvo je to, čigar uspeh je nedvrgben, ki je jako realno, cenevo in posven neškodljivo in ne bi smelo manjkati v nujnej obitelji kot prvi pomnik. Jedina sama skupina bodo več dokazala in preprala, nego to naznamo. Pristen in nepopaten je ta balzam le, če je vsaka steklenica zatvorenja s srebrno pašico, v katero je utisnjena moga tvrdka: „**Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu v Pregradi**“, če je vsaka steklenica previdena z ručno etiketo in zamenjana v navodilo o porabi, na katero se nahaja ista varstvena znamka z istim tekstrom, kakor je tu zgornja natiskano. Vsí drugi balzami, ki niso z mojo pašico zatvorenji in nimajo teh znakov, so posneme in posarevanja in se delujejo v sebi prepropovedane in škodljive draštive katrine, kakor „**a l'ore**“ in tako dalje in je vsak tak balzam zavracati. Posnemale in posarevale mojega jedino pristnega balzama se sedajško po meni najstrojnje zasledujejo na podlagi zakona o zaščiteni znaku, ito tako vsi preprodajale ponarejari. Izvedenec sprašuje visoke dožne vlade (Sl. 5782 B. 6168) izkazuje plason amaritiškega izvida, da ne soderjuje mojih preparatnikov preprodanih ali zdravju škodljivih tvarin.

Kjer ni nikake zaloge mojega balzama, naj se naročuje direktno in naj se adresira: „Lekarna, pri angelju varuhu“ A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Posilja se poštne proste na vsako postajo Avstro-Ogrske 12 malih ali 6 velikih steklenic za 4 krome, 60 malih ali 30 velikih steklenic stane 12-60 vnt., poštne proste v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 velikih steklenic 5 krom, 60 malih ali 30 velikih steklenic 15 krom. Posilja se le proti povzetju ali če se denar preje vpšije.

Posilja se le proti predplačilu ali s povzetjem.

Adolf Thierry, lekarna

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Glavna zaloga za južno Ogrsko pri lekani, L. Veres v Lugo: v Pragi se dobiva pri gr. Maksu Fanta, J. Fürst, V. Hubert; Stift Fepl, Ženodech v Parpribičeh Th. Preuner; v Moldaviahem J. Griman; Neu-Straschnitz J. Zimmerhakl; Goritai E. Brady; M.-Weiskirchen J. Kießlstein; M.-Astadt M.-Hoffmann; Hof G. Schroll; Wagstadt H. Schönzlik; Prágarten Th. Stuhlik; Nemets-Görzna J. Promiewicz; Temesvar R. Jahnner; Homolice L. Braduean; Haydn Dornig S. Rajzinger; O-Ker L. Sigmund; Zagreb J. pl. Pusté in S. Mittelbach; Krizevá Ed. Sulomel; Osiek J. Dvid in Našne J. Rosenfeld.

Šolske knjige.

Gostilnica! Ang. Boik

priporoča se Slovencem. Toči izvrstna vina in dobro pivo. — Posebno izborna je kuhinja, in sprejema po nizki ceni naročila na kosilo in večerjo. — Svoji k kvojim!

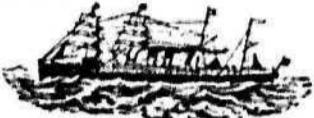
Oznanilo in priporočilo!

že večkrat sem čital v „Soci“ ali v „Primorcu“ mnogo slovenskih oznanil obrtnikov in trgovcev. A med vsemi omenjenimi še ni bilo ključavnica koga ali tehničarskega oglasa, tako naznanim jaz podpisani sl. občinstvu, da jedini slovenski ključavnica in tehničar sprejmem v svojo delavnico vsakovrstne tehnice ali ruge, kakor tudi **strelorude** po najnizji ceni.

Zaupljivo se nadam obilnega obiska in naročil.

Odličnim spoštovanjem

Jakob Oblak,
Placuta st. 12. — na dežurah.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrob „Red Stearn Linie“ iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelphijo

konecijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na uprašnja odgovarja točno: konecijonav zastop

„Red Star Linie“

na DUNAJU, IV Weyringergasse 17 ali pri

JOSIP- STRASSERJ-U

Stabureau & commercieller Correspondent der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

Šolske knjige.

za gimnazijo, realko, za žensko učiteljice in za vse druge šole v Gorici in na deželi, kakor tudi vse šolske potrebsčine, ilustrirani in modni časopisi dobivajo se v knigači:

Josip Pallich ny. Travniku v Gorici.

HIŠA v Tolminu se proda.

Ker ne stanujem v Tolminu, prodam po ČUDOVITI NIZKI CENI svojo hišo, obstoječo iz dveh stanovanj. Hiša ima tudi nekoliko vrta in prostore za živino rediti: je torej pripravna za majhno kmetijo. Prodajo se z hišo vred tudi dve njivi, se nožet in gozd. Ako bi pa kdaj hotel kupiti samo hišo, se tudi proda. Natančne pojasnila daje lastnik FRAN PITAMIC v Ajdovščini.

Teodor Slabanja

srebrar V GORICI (Görz) ulica Morelli 17

se preporoča preč. duhovčini za napravo cerkevnih posod in orodij iz listega srebra, alpaka in medenine, kot: **monstranc, kelihev**, itd. itd. po najnizji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih vognju posrebešim in polzam.

Da si zamorce tudi menj premožne cerkev omisliti enzne cerkevne stvari, se bodo po želji prečasnih p. n. gospodov naročnikov prav ugodnih plačilnih pogojev stavili.

Instrovani cenik franko.

Posilja vsaka blago dobre spravljeno in postajne franko.

Najboljša osvežujoča piča je

Tamarindov sirup

Cristofoletti

Najboljše krepilo po kopališču je Elizir iz kine in železa Cristofoletti

Kwizdov Že več let presku-

Ruid za sano domače

profitt. sredstvo proti bo-

lečinam.

Cena cele steklenice 1 gld. pol steklenice 60 kr.

Paži na se na varstveno znakno in razlova izrecno iz Kreisapotheke Korneuburg b. WIEN.

vsako hišo je Kathreiner-jeva Kneippova sladna kava